

Open brief aan de Minister van Maatschappelijke Integratie

Mevrouw de Minister,

Sinds begin dit jaar is de bezettingsgraad in de opvangstructuren spectaculair gestegen, waardoor de grenzen van de opvang zijn bereikt. Reeds gedurende maanden wordt de druk op de opvangstructuren en de dispatching steeds verhoogd: keer op keer het creëren van bijkomende plaatsen binnen de bestaande structuren (van Fedasil én de opvangpartners) enerzijds en het moeten meedelen aan mensen dat er geen opvangplaatsen of alternatieven beschikbaar zijn anderzijds. Het wordt winter, vrouwen vaak alleen en/of zwanger, kinderen, zieke mensen, mannen worden in de kou gestuurd, zonder eten, zonder dak, zonder alternatief en het ergst van al, zonder enig perspectief op verbetering. Onze draagkracht is beperkt, onze grenzen zijn bereikt.

De dispatching heeft aangegeven dat zij niet langer mensen op straat willen en kunnen zetten. Ook de medewerkers van het hoofdbestuur die deze taak omwille van humanitaire redenen en uit solidariteit met de Dispatching hebben overgenomen, staken deze uiterst moeilijke taak. Maandag 27 oktober 2008 boden 180 personen zich aan voor een opvangplaats, terwijl er maar 14 beschikbare opvangplaatsen waren.

Deze situatie doet het aantal en de ernst van de incidenten toenemen op de dispatching maar ook in de opvangstructuren. Door bijkomende noodopvangplaatsen te creëren is de bezettingsgraad in sommige structuren gestegen tot 130% (!), wat een enorme druk legt op zowel het personeel, als op de bewoners van de opvangstructuren. Nu we bewoners te slapen leggen in tenten, containers, sportzalen, polyvalente ruimtes en in kelderverdiepingen zijn alle mogelijke pistes opgebruikt. Bewoners die we nog wel kunnen opvangen krijgen geen kwaliteitsvolle opvang meer.

Alle inspanningen van het hele netwerk en van de directies ten spijt, wordt er op politiek niveau geen gehoor gegeven aan onze roep om bijkomende middelen om onze opdracht naar behoren te kunnen uitvoeren en om structurele oplossingen uit te werken. De afwezigheid van uw politieke beslissing maakt dat wij geen kwalitatieve opvang kunnen bieden. Al onze inspanningen zijn momenteel gericht op het humanitaire niveau van het vinden van enkele noodbedden. Het moment is aangebroken om uw politieke wil te tonen.

Naast **(1)** een politieke beslissing die moet leiden tot **een concrete oplossing op korte termijn én de benodigde budgettaire middelen** hiervoor, vragen wij ook **(2) structurele oplossingen voor de opvang van verschillende doelgroepen**. Een politiek debat moet worden gevoerd over de doelgroepen die recht hebben op opvang maar die quasi niet uitstromen: de illegale families die vandaag 23 % van de federale opvangplaatsen bezetten en die niet kunnen worden gestimuleerd de opvang te verlaten, mensen die in beroep zijn bij de Raad van State in het kader van de oude asielpcedure die nog steeds wachten op een beslissing 24% van het netwerk, de personen met meervoudige asielaanvragen, ... Wij verwachten dat u als onze voogdijminister een structurele oplossing uitwerkt om te lang verblijf te voorkomen, in de schoot van de regering.

Deze dringende vragen worden u gesteld door de medewerkers van de opvangnetwerk en in de eerste plaats door de mannen, vrouwen en kinderen die dagelijks niet kunnen worden opgevangen. Indien er geen concrete oplossing wordt geboden de komende dagen, zien we ons genoodzaakt nieuwkomers naar uw kabinet door te wijzen. Wij kunnen het in elk geval niet meer uitgelegd krijgen.

Wij hebben inspanningen geleverd, Mevrouw de Minister, nu is het aan u.

Medewerkers van de Opvang